

Kopie

Afgeleverd aan: Nederlandstalige arbeidsrechtbank Brussel
Vrij van griffierecht - art. 280,2° W.Reg.

Repertoriumnummer
2017/ 3166
Datum van uitspraak
21 december 2017
Rolnummer
2016/AB/539

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00001005624-0001-0018-01-01-1

SOCIALE ZEKERHEIDSRICHT WERKNEMERS - bijdragen werkgevers
tegensprekelijk arrest
heropening van de debatten

GARAGE VERHEYDEN & CO BVBA, KBO 0465.824.682, met maatschappelijke zetel te 3390 TIELT (BT.), Heuvelstraat 194, appellante, vertegenwoordigd door mr. NULENS Johan, advocaat te 3500 HASSELT, Kolonel Dusartplein 34 bus 1,

tegen

RIJKSDIENST VOOR SOCIALE ZEKERHEID, KBO 0206.731.645, met zetel te 1060 BRUSSEL, Victor Hortaplein, 11, geïntimeerde, vertegenwoordigd door mr. DERVEAUX Pieter, advocaat te 1930 ZAVENTEM, Parklaan 54

*

Na beraad, spreekt het arbeidshof te Brussel het volgend arrest uit:

Gelet op de stukken van de rechtspleging, in het bijzonder op:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden vonnissen, uitgesproken op tegenspraak op 23 maart 2016 en op 26 oktober 2015 door de arbeidsrechtbank te Leuven, 2^e kamer (A.R. 14/1079/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 6 juni 2016,
- de neergelegde conclusies,
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies verder uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 16 november 2017.

*

I. De feiten en de rechtspleging in eerste aanleg

1.

De bvba "Garage Verheyden & Co" baat een garage uit te Tielt- Winge (hierna "de vennootschap").

Zij liet dakwerken uitvoeren door de bvba Simva, gevestigd te Tielt-Winge, Beurtstraat 2.

De bvba Simva stelde de volgende facturen op, voor een totaal van 27.042 euro:

factuur nr. 27 van 25 februari 2011:	2.110 euro,
factuur nr. 141 van 14 november 2011 (voorschot):	12.500 euro,
factuur nr. 156 van 3 december 2011 (saldo):	12.432 euro.

De vennootschap betaalde de tweede (voorschot) factuur op 5 december 2011 aan de bvba Simva.

De eerste en de derde factuur werden eveneens voldaan. Volgens de vennootschap werden deze vereffend door schuldvergelijking met openstaande facturen van de vennootschap aan de bvba Simva voor onderhoud van bestelwagens, wat zij noteerde in haar kasboek:¹

op 30 november 2011:	3.989,88 euro,
op 30 november 2011:	1.542,15 euro,
op 26 januari 2012:	6.900,47 euro,
op 6 maart 2012:	2.109,80 euro
totaal:	14.542,3 euro

2.

De bvba Simva werd op 10 juli 2012 failliet verklaard bij vonnis van de rechtbank van koophandel te Leuven.

Op 2 augustus 2012 deed de RSZ aangifte van schuldvordering in het faillissement voor een bedrag van 118.506,03 € (kwartalen 3/2009 tot 1/2012) en op 6 juni 2013 deed de RSZ een bijkomende aangifte voor 49.611,20 € (kwartalen 2/2012 en 3/2012), met daarin telkens begrepen de verwijlinterest van 7 % berekend tot 10 juli 2012 (stuk 3 RSZ).

3.

In een aangetekende brief van 17 maart 2014 aan de vennootschap zette de RSZ uiteen dat deze, in strijd met de bepalingen van artikel 30 bis §4 van de RSZ-wet ten onrechte geen inhoudingen van 35 % had verricht op de facturen die zij betaalde aan de bvba Simva daar waar deze sociale schulden had.

De RSZ vorderde de betaling van:

27.042 euro wegens de hoofdelijke aansprakelijkheid zoals bepaald in artikel 30bis, § 3,

9.464,7 euro wegens de niet-verrichte inhouding zoals bepaald in artikel 30bis, § 4,

9.464,7 euro aan bijslag zoals bepaald in artikel 30bis, § 5, wegens de inbreuk vastgesteld bij artikel 30bis, §4.

¹ Het bedrag van 3.989,88 € blijkt als dusdanig niet uit de kopie van het kasboek.

4.

Op 11 juli 2014 liet de RSZ de vennootschap dagvaarden. Met een tussenvonnis van 26 oktober 2015 heropende de arbeidsrechtbank te Leuven de debatten.

De vordering van de RSZ werd verminderd omdat de RSZ op 5 juni 2015 een dividend ontving van de curator ten belope van 31.963,70 €, waarvan 20.456,67 € werd toegerekend op de bijdragen voor 4/2011 en 1/2012, en omdat de RSZ ook betalingen van andere opdrachtgevers die hoofdelijk aansprakelijk waren overeenkomstig artikel 30 bis van de RSZ-wet had ontvangen. Het faillissement van de bvba Simva werd afgesloten.

De RSZ vorderde in zijn laatste conclusies nog *"betaling van 24.545,69 Euro onder voorbehoud van vermeerdering of vermindering van de els in de loop van het geding, meer de wettelijke verwijlrenten vanaf 17 maart 2014 (datum aanmaning) de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding, rechtsplegingvergoeding ten belope van 2.750 Euro (basisbedrag) inbegrepen.*

Het tussen te komen vonnis uitvoerbaar te verklaren bij voorraad niettegenstaande alle verhaal en zonder borgstelling met uitsluiting van mogelijkheid tot kantonnement."

5.

Met een vonnis van 23 maart 2016 besliste de arbeidsrechtbank te Leuven:

*"Verklaart de vordering ontvankelijk en gedeeltelijk gegrond;
Veroordeelt verwerende partij tot de betaling van het herleide bedrag van 24.545,69 EUR, te vermeerderen met de wettelijke verwijlrenten vanaf 17 maart 2014 en de gerechtelijke intresten;
Zegt voor recht dat de RSZ aan verwerende partij een staat dient te bezorgen waarop zijn vermeld, de identiteit van de haar bekend zijnde hoofdelijk gehouden schuldenaars van de sociale schulden van de BVBA SIMVA en de door hen in die hoedanigheid aan de RSZ verschuldigde of betaalde bedragen;
Verklaart het vonnis niet uitvoerbaar bij voorraad;
Veroordeelt partijen bij helften tot de kosten van het geding...."*

II. De vorderingen in hoger beroep

6.

Met een verzoekschrift neergelegd ter griffie van het arbeidshof op 6 juni 2016 stelde de vennootschap hoger beroep in tegen het vonnis van 26 oktober 2015 en het vonnis van 23 maart 2016.

De vennootschap vordert in haar laatste conclusies:

*"Het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Leuven van 26.10.2015, (A.R. 14/1079/A), te vernietigen op het punt dat niet zou betwist worden dat SIMVA BVBA RSZ-schulden had en op het punt dat er geen inhoudelijke betwisting zou bestaan omtrent de berekeningswijze en de cijfers.
Het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Leuven van 23.03.2016, (A.R. 14/1079/A), te vernietigen en opnieuw rechtdoende de oorspronkelijke vorderingen van geïntimeerde niet - ontvankelijk, minstens ongegrond te verklaren.*

Tot slot geïntimeerde te veroordelen tot betaling van alle kosten van zowel de procedure in eerste aanleg als de procedure in hoger beroep, met inbegrip van de rechtsplegingsvergoeding conform artikel 1022 Ger. W., door conluante als volgt begroot:

Rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: 1.100 EUR

Rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: 1.200 EUR

Totaal: 2.300 EUR

In ondergeschikte orde de vordering van geïntimeerde minstens te herleiden tot een bedrag van 14.601,27 EUR, inclusief bijdrageopslagen en interesten (en in dat geval de rechtsplegingsvergoeding ook a rato hiervan te herleiden).

Minstens, in uiterst ondergeschikte orde, de intussen verrichte betalingen door medeschuldenaars van SIMVA BVBA: BVBA TEXWORKS, SCHOLENGROEP 12

AARSCHOT-DIEST-TESSENDERLO, HUYSECOM NV en ATOMIC WASSERIJ

BVBA nog in mindering te brengen op de som waarvoor conluante door geïntimeerde wordt aangesproken en geïntimeerde op te dragen hiervoor alle nodige actuele gegevens te verschaffen.

Nog steeds in uiterst ondergeschikte orde, het vonnis van de Arbeidsrechtbank te Leuven van 23.03.2016 te bevestigen op het punt dat geïntimeerde aan conluante een staat dient te bezorgen waarop zijn vermeld, de identiteit van de haar bekend zijnde hoofdelijk gehouden schuldenaars van de sociale schulden van de BVBA SIMVA en de door hen in die hoedanigheid aan geïntimeerde verschuldigde of betaalde bedragen.

In dat geval, in uiterst ondergeschikte orde, het vonnis van 23.03.2016 te bevestigen wat betreft de verdeling van de kosten van het geding."

7.

De RSZ stelt beperkt incidenteel beroep en zet in zijn conclusies uiteen: "Er dient uitdrukkelijk voor recht te worden gezegd dat de intrestvoet van de interesten welke op de door appellante verschuldigde bedragen moet worden betaald, de intrestvoet is in sociale zaken (actueel 7 %).

De RSZ tekent verder incidenteel beroep aan tegen het vonnis van 23 maart 2016 op het vlak van de veroordeling tot de helft van de kosten.

De RSZ had zijn vordering bij laatste conclusies van 27 november 2015 herleid tot 24.545,69 Euro in hoofdsom (meer interesten en kosten).

De RSZ maakte geen aanspraak meer op het bedrag van de niet verrichte inhouding overeenkomstig artikel 30bis §4 eerste lid RSZ wet noch op de bijslag overeenkomstig artikel 30bis § 5 RSZ wet (zie conclusies na tussenvonnis p. 4 laatste paragraaf), zodat de eerste rechter ten onrechte deze vorderingen in de bespreking nog heeft behandeld in het vonnis van 23 maart 2016 (vonnis p. 5 punten 3.2 en 3.3) en deze vorderingen enerzijds ongegrond en anderzijds deels ongegrond heeft afgewezen en om die reden de RSZ veroordeeld heeft tot betaling van de helft van de kosten. De vordering zoals deze door de RSZ was herleid is door de eerste rechter integraal toegekend. Appellante diende dienvolgens te worden veroordeeld tot alle gerechtskosten."

8.

Het vonnis werd betekend op 10 mei 2016. Het hoger beroep en het incidenteel beroep zijn ontvankelijk.

III. Bespreking

a. De wettelijke bepalingen

9.

De wet van 4 augustus 1978 houdende economische reoriëntering voegde in hoofdstuk IV van de RSZ-wet ("Inning en invordering van de bijdragen") een afdeling 2 bis in: "Betaling door een hoofdelijk aansprakelijke", met daaronder het artikel 30 bis.

Artikel 30 bis van de RSZ-wet, in de versie zoals van toepassing op de feiten, bepaalde ondermeer:

In § 3:

- De opdrachtgever die voor de in § 1 vermelde werken een beroep doet op een aannemer die sociale schulden heeft op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst, is hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale schulden van zijn medecontractant.
- De artikelen 1200 tot en met 1216 van het Burgerlijk Wetboek zijn toepasselijk op de in de vorige leden bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid.
- De hoofdelijke aansprakelijkheid wordt beperkt tot de totale prijs van de werken toevertrouwd aan de aannemer of onderaannemer exclusief belasting over de toegevoegde waarde.
- De schulden waarvoor de schuldenaar bij de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid of bij een Fonds voor bestaanszekerheid een afbetalingsplan heeft verkregen zonder gerechtelijke procedure of bij gerechtelijke beslissing die in kracht van gewijsde is getreden, en het bewijs levert dat hij de opgelegde termijnen strikt naleeft, worden niet in aanmerking genomen om te bepalen of er al dan niet schulden bestaan. (deze bepaling werd opgeheven bij wet van 1 december 2016)
- De in deze paragraaf vermelde hoofdelijke aansprakelijkheid is eveneens van toepassing op de sociale schulden van de aannemer of de onderaannemer die ontstaan in de loop van de uitvoering van de overeenkomst.

In § 4:

- De opdrachtgever die voor de in § 1 vermelde werken een deel of het geheel van de prijs betaalt aan een aannemer die op het ogenblik van de betaling sociale schulden heeft, is verplicht bij die betaling 35 pct. van het door hem verschuldigde bedrag, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde, in te houden en te storten aan voormelde Rijksdienst, volgens de modaliteiten bepaald door de Koning.
- Wanneer de in deze paragraaf bedoelde inhouding en storting correct zijn uitgevoerd bij elke betaling van een deel of het geheel van de prijs aan een aannemer of onderaannemer die op het ogenblik van de betaling sociale schulden heeft, wordt de in § 3 bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid niet toegepast.
- Wanneer de opdrachtgever of de aannemer vaststelt, met behulp van de voor het publiek toegankelijke gegevensbank die is opgericht door de Rijksdienst voor sociale zekerheid en die bewijskracht heeft voor de uitvoering van de 55-3 en 4, dat hij inhoudingen moet verrichten op de door zijn medecontractant voorgelegde facturen, en wanneer het bedrag van de factuur die hem is

voorgelegd hoger is dan of gelijk aan 7 143,00 euro, nodigt hij zijn medecontractant uit om hem een attest over te leggen dat het bedrag van de schuld weergeeft als bijdrage, verhoging van bijdrage, burgerlijke sanctie, nalatighedsinteressen en gerechtelijke kosten. Het bedoelde attest houdt rekening met de schuld op de dag waarop het is opgesteld. De Koning bepaalt de geldigheidstermijn van dit attest. Indien zijn medecontractant bevestigt dat de schulden hoger zijn dan de te verrichten inhoudingen of wanneer hij het bedoelde attest niet binnen de maand na de aanvraag overlegt, houdt de opdrachtgever of de aannemer 35 pct. van het factuurbedrag in en stort het aan de voormelde Rijksdienst.

In §5:

- Onverminderd de toepassing van de sancties voorzien in artikel 35, eerste lid, 3, is de opdrachtgever die de in § 4, eerste lid, bedoelde storting niet verricht heeft, benevens de betaling van het te storten bedrag, aan de voormelde Rijksdienst bovendien een bijslag verschuldigd gelijk aan het te betalen bedrag.
- De Koning kan bepalen onder welke voorwaarden de bijslag kan worden verminderd.

b. de vennootschap was verplicht om de inhouding overeenkomstig artikel 30 bis RSZ-wet te verrichten

10.

Het staat vast en het wordt niet betwist dat de vennootschap de inhouding van 35 % op het door haar te betalen factuurbedrag en de doorstorting aan de RSZ niet heeft verricht. Zij was daartoe nochtans wettelijk verplicht.

11.

De dakwerken die de vennootschap liet uitvoeren door de bvba Simva en die in detail worden beschreven in de facturen, waren immers "werken in onroerende staat" zijn zoals bepaald in artikel 30 bis §1,1° van de RSZ-wet en artikel 20, § 2 KB nr. 1 van 29 december 1992). Dit werd reeds bevestigd door de eerste rechter, zonder verdere betwisting door de partijen.

Er bestaat ook geen betwisting over en het blijkt uit de facturen dat de bvba Simva een aannemer was, zoals bepaald in artikel 30 bis §1,3° van de RSZ-wet ("*eenieder die er zich toe verbindt om tegen een prijs voor een opdrachtgever werken uit te voeren of te laten uitvoeren*").

12.

Het staat ook vast dat de bvba Simva gedurende het volledige jaar 2011 sociale schulden had en dus ook op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomsten en op het ogenblik van de betaling van de facturen in 2011-2012.

Uit de rekeninguittreksels van de RSZ blijkt immers dat de bvba Simva op het ogenblik van het faillissement 10 juli 2012 nog steeds sociale schulden had voor de kwartalen 3/2009 tot 1/2012.

De RSZ toont ook aan dat de bvba Simva de afbetalingsplannen die de RSZ had toegestaan, niet is nagekomen. Een laatste plan werd toegestaan op 16 november 2010. Zoals in detail werd uiteengezet in het bestreden vonnis, blijkt dat de bvba Simva dit plan van bij de aanvang (december

2010) niet heeft nageleefd, en dus ook niet toen de vennootschap op de bvba Simva beroep deed in 2011. Dit blijkt uit de data en de bedragen vermeld in de credit-kolom in het rekeninguittreksel van 10 juli 2012, gevoegd bij de aangifte van de schuldvordering.

De eigen sociale schulden van een werkgever zijn gevormd door :

- de socialezekerheidsbijdragen;
- de bijdrageopslag bedoeld in artikel 28 van de voornoemde wet van 27 juni 1969;
- de vaste vergoedingen bedoeld in artikelen 28, 29, 29bis en 30 van de voornoemde wet van 27 juni 1969;
- de vaste vergoeding bedoeld in artikel 38, § 3quater van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers;
- de verwijlinterest bedoeld in artikel 28 van de voornoemde wet van 27 juni 1969;
- de eventuele gerechtelijke kosten. (Artikel 26§ 3 van het K.B. van 27 december 2007 tot uitvoering van de artikelen 400, 401, 403, 404 en 406 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en van artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders ²

13.

Verder blijkt met voldoende zekerheid dat de publieke gegevensbank van de RSZ de opdrachtgevers en de aannemers die beroep deden op de bvba Simva informeerde over de inhoudingsverplichting (www.socialsecurity.be). De RSZ legt een attest van 28 januari 2015 neer van zijn Inningsdienst die bevestigt dat een ononderbroken inhoudingsplicht stond vermeld sedert 30 juli 2010³ tot en met 25 juli 2013 (vanaf 10 juli 2012 werd de RSZ-inschrijving geschrapt).

Het is bewezen dat de bvba Simva sociale schulden had. Overeenkomstig het tweede lid van artikel 1315 Burgerlijk Wetboek, moet de vennootschap, die beweert bevrijd te zijn van de verplichting tot inhouding en storting ingesteld bij artikel 30 bis §4 RSZ-wet tweede lid, door de omstandigheden bepaald bij het derde lid, die omstandigheden aantonen. (vgl. Cass. 18 februari 2013, www.juridat.be).

De vennootschap, die erkent dat zij de gegevensbank niet geconsulteerd heeft, legt geen enkel stuk neer waaruit zou blijken dat op de website van de RSZ vermeld stond dat er geen inningsplicht was. Indien zij de website had geconsulteerd, had zij daarvan een afdruk kunnen maken.

14.

De inhouding en doorstorting dienden ook te gebeuren op het ogenblik van de (gedeeltelijk toegelaten) schuldvergelijking tussen de facturen van de vennootschap en de facturen van de bvba

² Het opschrift van dit KB luidt sinds 1 september 2013: koninklijk besluit tot uitvoering van de artikelen 400, 403, 404 en 406 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en van de artikelen 12, 30bis en 30ter van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders en van artikel 6ter van de wet van 4 augustus 1996 betreffende het welzijn van de werknemers bij de uitvoering van hun werk.

³ De RSZ had meerdere afbetalingsplannen toegestaan aan de bvba Simva, het laatste op 4 juni 2010 maar deze werden niet nageleefd (brief RSZ van 11 oktober 2010)

Simva, welke schuldvordering de vennootschap noteerde in haar kasboek, zonder bezwaar van de bvba Simva.

15.

Het Burgerlijk wetboek bepaalt:

-artikel 1289 : "*Wanneer twee personen elkaars schuldenaar zijn, heeft tussen hen schuldvergelijking plaats, waardoor de twee schulden teniet gaan, op de wijze en in de gevallen hierna vermeld.*";
- artikel 1290: "*Schuldvergelijking heeft van rechtswege plaats uit kracht van de wet, zelfs buiten weten van de schuldenaars; de twee schulden vernietigen elkaar op het ogenblik dat zij tegelijk bestaan, ten belope van hun wederkerig bedrag.*";
- artikel 1291: "*Schuldvergelijking heeft alleen plaats tussen twee schulden die beide tot voorwerp hebben een geldsom of een zekere hoeveelheid vervangbare zaken van dezelfde soort en die beide vaststaande en opeisbaar zijn.(...)*";

- artikel 1298: "*Schuldvergelijking heeft niet plaats ten nadele van de verkregen rechten van een derde. Aldus kan hij die, schuldenaar zijnde, schuldeiser geworden is nadat in zijn handen door iemand beslag onder derden is gelegd, zich op de schuldvergelijking niet beroepen ten nadele van de beslaglegger.*".

Zoals het Hof van Cassatie bevestigde, volgt uit het wettelijk mechanisme van de schuldvergelijking dat deze beschouwd kan worden als een tweevoudige ingekorte betaling, waardoor de wederzijdse verbintenissen tenietgaan tot beloop van de laagste bedrag.(Cass. 26 juni 2003, www.juridat.be).

De bvba Simva had tegenover de vennootschap geen *opeisbare* schuldvordering ten belope van 100 % van de aannemingsprijs en de vennootschap was geen schuldenaar van de bvba Simva voor 100 % van deze prijs. De vennootschap moest immers 35 % van de prijs aan de RSZ betalen.

Toen de vennootschap de facturen die zij aan de bvba Simva diende te betalen, als betaald beschouwde, omdat deze gecompenseerd werden met de bedragen die zij aan de bvba Simva verschuldigd was, betaalde zij een deel van de prijs aan de bvba Simva en was zij op dat ogenblik verplicht 35 % van het door haar verschuldigde bedrag aan de RSZ te betalen.

c. de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennootschap

16.

Doordat de vennootschap de verplichte inhouding niet verrichtte, is zij hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale schulden die de bvba Simva had op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst en de sociale schulden die ontstaan zijn in de loop van de uitvoering van de overeenkomst, weliswaar beperkt tot de totale prijs van de werken. De sanctie voor de vennootschap is dus zeer zwaar. Bovendien staat zij nu zelf in de publieke databank vermeld als schuldenaar van RSZ-schulden, met alle daaraan verbonden nadelige gevolge, zoals de vennootschap uiteenzet.

17.

De vennootschap zet uiteen dat zij volledig te goeder trouw de facturen betaalde en dat zij helemaal niet op de hoogte was van de regelgeving van artikel 30 bis van de RSZ-wet.

Het is inderdaad zeer goed mogelijk dat de vennootschap, die zelf geen sociale schulden had, niet op de hoogte was. Het blijkt niet, ook na navraag ter zitting door het hof, op welke wijze de RSZ het publiek informeert. De regelgeving geldt bovendien evenzeer voor opdrachtgevers die zelf geen personeel in dienst hebben en dus geen contact hebben met de RSZ.

Er zijn ook geen redenen voor de opdrachtgever, om te vermoeden dat hij zou kunnen aangesproken worden voor de sociale schulden van zijn medecontractant –aannemer, zeker wanneer deze, zoals in deze zaak, een vertrouwd aannemingsbedrijf uit dezelfde gemeente is, dat zelfs klant was in de garage van de vennootschap. De vennootschap had reeds eerder beroep gedaan op deze aannemer en heeft er opnieuw beroep op gedaan voor dringende herstellingswerken na de “pukkelpop-storm” in de zomer van 2011.

Het betreft dus helemaal niet het soort aannemer (koppelbazen die bedrieglijke praktijken aanwenden) dat oorspronkelijk gevisieerd werd door de wetgever⁴.

De RSZ heeft blijkbaar na het faillissement ook niet de zaakvoerder(s) van de bvba Simva aangesproken voor de betaling van de sociale schulden (vgl. artikel 265, § 1 en § 2 Wetboek van Vennootschappen)⁵.

⁴ Vgl. Grondwettelijk Hof, arrest nr. 79/2016 van 25 mei 2016:” B.2.1. Het oorspronkelijke artikel 30bis werd in de RSZ-wet ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1978 tot economische heroriëntering. Die bepaling maakte deel uit van een geheel van maatregelen ter bestrijding, op een meer doeltreffende wijze dan in het verleden, van de bedrieglijke praktijken van de koppelbazen, die, enerzijds, bestaan in het niet betalen van sociale bijdragen, de bedrijfsvoorheffing en de btw en, anderzijds, in het bezetten van een belangrijk aantal werkplaatsen, hetzij door personen die sociale uitkeringen genieten (pensioenen, werkloosheidsuitkeringen en ZIV-uitkeringen) en wier prestaties in strijd zijn met de betrokken uitkeringsreglementering, hetzij door buitenlanders die niet gemachtigd zijn te werken. In beide gevallen is het effect een even grote vermindering van het aanbod voor de werknemers die een regelmatige betrekking zoeken (Parl. St., Senaat, 1977-1978, nr. 415-I, p. 36).

Het stelsel van de registratie van de aannemers strekte ertoe door middel van grondige onderzoeken de correcte toepassing door hen van de fiscale en sociale wetgeving te waarborgen (ibid., p. 38). Het was de bedoeling van de wetgever « ertoe te komen dat geen beroep meer wordt gedaan op personen van wie verwacht kan worden dat ze hun verplichtingen als werkgever niet zullen naleven » (ibid., p. 39). B.2.2. In die oorspronkelijke versie hield artikel 30bis van de RSZ-wet voor de opdrachtgever de verplichting in om te werken met een geregistreerde aannemer, op straffe van een hoofdelijke aansprakelijkheid voor de bijdragen voor sociale zekerheid, de bijdrageopslagen en de verwijlrenten verschuldigd door de aannemer aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid. Die aansprakelijkheid was beperkt tot 50 pct. van de totale prijs van het werk, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde. (...)”

⁵ artikel 265§1 “Indien bij faillissement van de vennootschap de schulden de baten overtreffen, kunnen zaakvoerders of gewezen zaakvoerders, alsmede alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, persoonlijk en al dan niet hoofdelijk aansprakelijk worden verklaard voor het geheel of een deel van de schulden van de vennootschap ten belope van het tekort, indien komt vast te staan dat een door hen begane, kennelijk grove fout heeft bijgedragen tot het faillissement. (...)”

§2. Onverminderd § 1 kunnen de zaakvoerders, gewezen zaakvoerders en alle andere personen die ten aanzien van de zaken van de vennootschap werkelijke bestuursbevoegdheid hebben gehad, door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid en de curator persoonlijk en hoofdelijk aansprakelijk worden gesteld voor het geheel of een

18.

Het arbeidshof te Gent diende uitspraak te doen in een gelijkaardig geschil, en heeft in zijn arrest van 5 juni 2015 de volgende prejudiciële vraag gesteld aan het Grondwettelijk Hof: « *Schendt artikel 30bis, § 3, en § 5, van de Wet van 27 juni 1969 tot herziening van de Besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, zoals aangepast door de Wet van 27 april 2007, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet al dan niet in samenhang met artikel 1 Eerste Protocol bij de Europese Conventie tot bescherming van de Rechten van de mens, en het algemeen beginsel van het recht op een rechterlijke toetsing met volle rechtsmacht, doordat geen beroep op de justitiële rechter mogelijk is met het oog op het milderen van de vordering op basis van het evenredigheidsbeginsel vervat in het Eerste Protocol bij de Europese Conventie tot bescherming van de Rechten van de mens ?* ».

In zijn arrest nr. 79/2016 van 25 mei 2016 heeft het Grondwettelijk Hof de vraag ontkennend beantwoord op basis van de volgende overwegingen: “B.4. Het recht op een rechterlijke toetsing met volle rechtsmacht houdt in dat de rechter kan nagaan of de beslissing van de inningsinstelling in rechte en in feite verantwoord is en of de wettelijke bepalingen en algemene beginselen die zij in acht moet nemen, waaronder het evenredigheidsbeginsel, zijn geëerbiedigd. Dat recht houdt minstens in dat hetgeen tot de beoordelingsbevoegdheid van het bestuur behoort, ook onder de controle van de rechter valt. Bij zijn controle mag de rechter zich evenwel niet begeven op het terrein van de opportuniteit, vermits dat onverenigbaar zou zijn met de beginselen die de verhoudingen regelen tussen het bestuur en de rechtscolleges.

B.5.1. De rechter bij wie de vordering tegen de opdrachtgever van de werken aanhangig wordt gemaakt, gaat na of de wettelijke voorwaarden voor de hoofdelijke aansprakelijkheid zijn vervuld. Meer bepaald onderzoekt hij of de overeenkomst valt onder de definities van « werken », van een « opdrachtgever » en van een « aannemer » in de zin van artikel 30bis, § 1, van de RSZ-wet, of de aannemer ten tijde van het sluiten van de overeenkomst of in de loop van de overeenkomst sociale schulden had in de zin van artikel 30bis, § 3, van de RSZ-wet, en of de opdrachtgever zijn verplichtingen op grond van artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet is nagekomen. Hij bepaalt tevens, aan de hand van de in het geding zijnde bepaling, het door de opdrachtgever verschuldigde bedrag.

B.5.2. De in het geding zijnde bepaling geeft aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid niet de bevoegdheid om de omvang van de vordering te beperken. Het bedrag waarop de hoofdelijke aansprakelijkheid betrekking heeft, wordt slechts bepaald door de omvang van de sociale schulden van de aannemer en door het totale bedrag van de aan de aannemer toevertrouwde werken, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde.

deel van alle op het ogenblik van de uitspraak van het faillissement verschuldigde sociale bijdragen, bijdrageopslagen, verwijlinteressen en de vaste vergoeding bedoeld in artikel 54ter van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, indien komt vast te staan dat een door hen begane grove fout aan de basis lag van het faillissement, of indien zij zich, in de loop van de periode van vijf jaar voorafgaand aan de faillietverklaring in de situatie bevonden hebben zoals beschreven in artikel 38, § 3octies, 8°, van de wet van 29 juni 1981 houdende de algemene beginselen van de sociale zekerheid voor werknemers.(...)”.

Bijgevolg dient de rechter die over die vordering uitspraak doet, evenmin over de bevoegdheid te beschikken om het bedrag te matigen op grond van het evenredigheidsbeginsel.

B.6.1. Artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens biedt niet alleen bescherming tegen een onteigening of een eigendomsberoving (eerste alinea, tweede zin), maar tegen elke verstoring van genot van de eigendom (eerste alinea, eerste zin) en elke regeling van het gebruik van de eigendom (tweede alinea). Elke inmenging in het recht op eigendom dient een billijk evenwicht tot stand te brengen tussen de vereisten van het algemeen belang en van de bescherming van het recht van eenieder op het ongestoorde genot van de eigendom, waarbij dient te worden vastgesteld dat de wetgever te dezen over een ruime beoordelingsvrijheid beschikt. Er moet derhalve een redelijk verband van evenredigheid bestaan tussen de aangewende middelen en het nagestreefte doel.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens is eveneens van oordeel dat de lidstaten ter zake over een grote appreciatiemarge beschikken (EHRM, 2 juli 2013, R.Sz. t. Hongarije, § 38).

B.6.2. Met de verplichting, neergelegd in artikel 30bis, § 4, eerste lid, van de RSZ-wet, om 35 pct. van het door hen verschuldigde bedrag, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde, in te houden en te storten aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, heeft de wetgever de opdrachtgevers van de in artikel 30bis, § 1, bedoelde werken willen responsabiliseren in de strijd tegen de sociale fraude.

Die verplichting beoogt, enerzijds, de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid toe te laten de niet-betaalde sociale bijdragen ten laste van de aannemer te innen en, anderzijds, te vermijden dat aannemers, door hun sociale verplichtingen niet na te komen, op oneerlijke wijze concurreren met aannemers die hun sociale verplichtingen wel nakomen. De opdrachtgever kan ervoor kiezen niet met een dergelijke aannemer samen te werken of de voormelde inhoudingsplicht te eerbiedigen.

B.6.3. De wetgever vermocht te oordelen dat die responsabilisering van de opdrachtgevers nodig was om de strijd tegen de sociale fraude op een efficiënte wijze te voeren. Bovendien kan die verplichting, die krachtens artikel 30bis, § 10, van de RSZ-wet niet van toepassing is op de opdrachtgever-natuurlijke persoon die de werken uitsluitend voor privédoeleinden laat uitvoeren, eenvoudig worden nageleefd door via de daarvoor bestemde website op te zoeken of de betrokken aannemer zijn sociale bijdragen heeft betaald. Die website laat overigens toe meteen de vereiste inhouding voor te bereiden.

B.6.4. De in artikel 30bis, § 3, van de RSZ-wet bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid is slechts van toepassing indien de opdrachtgever de verplichting die uit artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet voortvloeit, niet naleeft. Het bedrag waarop die hoofdelijke aansprakelijkheid betrekking heeft, is nooit hoger dan de schade die de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid als gevolg van het niet-betalen van de sociale bijdragen door de aannemer heeft geleden. Dat bedrag ligt eveneens nooit hoger dan de totale prijs van de werken toevertrouwd aan de aannemer, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde. Krachtens artikel 30bis, § 3, derde lid, zijn de artikelen 1200 tot 1216 van het Burgerlijk Wetboek van toepassing op de hoofdelijke aansprakelijkheid. Bijgevolg kan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid van alle opdrachtgevers die de in artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet bedoelde verplichting niet zijn nagekomen, degene aanspreken die hij verkiest, zonder dat deze het voorrecht van schuldsplitsing tegen hem kan aanvoeren (artikel 1203 van het Burgerlijk Wetboek). De betaling door de aangesproken opdrachtgever van de sociale schulden van zijn medecontractant aan de

Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, bevrijdt de overige opdrachtgevers die de in artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet bedoelde verplichting niet zijn nagekomen, jegens de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (artikel 1200 van het Burgerlijk Wetboek). De opdrachtgever die de hele schuld voldaan heeft, kan vervolgens van de overige opdrachtgevers elk hun deel van de schuld terugvorderen. Indien een van hen onvermogen is, wordt het door zijn onvermogen veroorzaakte verlies naar evenredigheid omgeslagen over al de andere schuldenaars die in staat zijn om te betalen en degene die de schuld voldaan heeft (artikel 1214 van het Burgerlijk Wetboek). Teneinde aan de verdeling van de hoofdelijke schuld onder alle hoofdelijke schuldenaars, bedoeld in artikel 1214 van het Burgerlijk Wetboek en in artikel 30bis, § 3, derde lid, van de RSZ-wet, niet elk nuttig effect te ontnemen, is de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid verplicht om op eenvoudig verzoek van de aangesproken opdrachtgever de identiteit van de overige opdrachtgevers die de in artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet bedoelde verplichting niet hebben geëerbiedigd, mee te delen. Aldus kan doorgaans worden vermeden dat de door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aangesproken hoofdelijke schuldenaar alleen moet instaan voor de niet-betaalde sociale bijdragen.

B.6.5. Niettemin blijft het risico bestaan dat de door de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid aangesproken opdrachtgever het integrale bedrag van de niet-betaalde sociale bijdragen definitief moet dragen. Dat risico, dat slechts bestaat indien de opdrachtgever een beroep doet op een aannemer met sociale schulden en de verplichting bedoeld in artikel 30bis, § 4, van de RSZ-wet niet eerbiedigt, weegt evenwel niet op tegen de doelstelling om de sociale fraude efficiënt te bestrijden en is een onvermijdelijk gevolg van de legitieme keuze van de wetgever om de opdrachtgevers in dit verband te responsabiliseren.

B.6.6. Gelet op het voorgaande en gelet op het vergoedende karakter van de in het geding zijnde hoofdelijke aansprakelijkheid, is de onmogelijkheid voor de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid, en aldus voor de rechter, om het bedrag van de hoofdelijke aansprakelijkheid bedoeld in artikel 30bis, § 3, van de RSZ-wet te matigen, bestaanbaar met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 1 van het Eerste Aanvullend Protocol bij het Europees Verdrag voor de rechten van de mens en met het algemeen beginsel van het recht op een rechterlijke toetsing met volle rechtsmacht.”.

19.

Het arbeidshof kan het bedrag van de hoofdelijke aansprakelijkheid dus niet matigen omdat er volgens het Grondwettelijk Hof geen onevenredige inmenging in het recht op eigendom is en ook geen schending van het algemeen beginsel van het recht op een rechterlijke toetsing met volle rechtsmacht.

d. De bedragen en de afrekening

20.

De vennootschap is hoofdelijk aansprakelijk voor de betaling van de sociale schulden die de bvba Simva had op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst en de sociale schulden die ontstaan zijn in de loop van de uitvoering van de overeenkomst.⁶

⁶ Artikel 30 bis RSZ-wet bepaalt weliswaar: “De hier bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid in hoofde van de opdrachtgever of de aannemer wordt beperkt tot 65 pct. wanneer de in artikel 402, § 4, van het Wetboek van de

21.

Het blijkt niet precies wanneer de aannemingsovereenkomst werd gesloten. Er wordt geen bestek neergelegd en er wordt ook niet naar verwezen in de facturen

De eerste factuur van 25 februari 2011 heeft betrekking op werken aan het dak, zonder vermelding wanneer de werken werden uitgevoerd.

Hoe dan ook blijkt uit de volgende facturen dat de daarin vermelde dakwerken werden uitgevoerd in november 2011 (na de storm in de zomer); er is immers de voorschotfactuur van 14 november 2011 en de eindafrekening van 2 december 2011. Het mag aangenomen worden dat de werken na de zomer werden besteld en werden uitgevoerd tussen de twee facturen.

Op dat ogenblik had de bvba Simva sociale schulden tot en met de bijdragen voor het vierde kwartaal 2011.

22.

De RSZ vordert uiteindelijk van de vennootschap de volgende bedragen die de bvba Simva nog verschuldigd was op het ogenblik van het faillissement:

Bijdragen:	0 €
Bijdrageopslagen:	14.095,26 €
Interest (7% op de bijdragen):	10.450,73 €
Totaal:	24.545,69 €

23.

De RSZ legt de stand van de rekening van de schulden van de bvba Simva neer tot en met het 4 de kwartaal 2011, opgesteld op 19 oktober 2016, waaruit blijkt dat deze bedragen verschuldigd zijn (stuk 15 en stuk 21). Het bedrag van 14.601,27 € waarnaar de vennootschap verwijst, is niet relevant omdat de bedragen voor de kwartalen 4/2010 tot 4/2011 ontbreken.

Deze afrekening vermeldt de bedragen (bijdragen, bijdrageopslagen (10 %) en interest (7%)) die verschuldigd zijn voor de kwartalen 3/2009 tot en met 4/2011 en voor elke kwartaal het detail van de betalingen die in mindering worden gebracht. Daarnaast legt de RSZ ook de afrekening neer voor het eerste kwartaal van 2012 neer (stuk 12), waarvoor de vennootschap niet aansprakelijk is en de RSZ ook niets vordert.

Deze afrekeningen lijken correct te zijn. Zij bevatten (1) de (af)betalingen door de werkgever, de bvba Simva, zoals deze blijken uit de andere stukken die de partijen neerleggen, (2) de betalingen door de curator (wat overeenstemt met stuk 7) en (3) ook de betalingen die de RSZ bekwam van de andere

inkomstenbelastingen 1992 bedoelde hoofdelijke aansprakelijkheid is toegepast in hoofde van dezelfde opdrachtgever of aannemer.", wat klaarblijkelijk niet van toepassing is in deze zaak.

schuldeisers die hoofdelijk aansprakelijk waren overeenkomstig artikel 30 bis RSZ-wet voor de betrokken kwartalen.

Deze afrekeningen stemmen overeen met de gegevens die blijken uit het stukken 16, 18 en 19 van de RSZ waarin een overzicht staat van de andere schuldeisers, hun betalingen en het laatste van de kwartalen waarvoor zij aansprakelijk zijn. Daaruit blijkt dat ook rekening werd gehouden met de (afbetalingen) door de bvba "Texworks/Atomic". Deze afbetalingen worden toegerekend op de bijdragen voor de kwartalen van 2012 (omdat de bijdragen voor de oudere kwartalen reeds terugbetaald zijn) en hebben dus geen invloed op de schuld van de vennootschap.

Alle anderen schuldenaars hebben hun schuld volledig betaald en deze betalingen werden toegerekend op de kwartalen waarvoor zij hoofdelijk aansprakelijk zijn (stuk 19 vermeldt het laatste van de kwartalen waarvoor zij aansprakelijk zijn, wat vanzelf impliceert dat zij ook aansprakelijk zijn voor de nog oudere onbetaalde kwartalen).

24.

Het blijkt dus dat de RSZ alleszins bij de curator en de hoofdelijke schuldenaren niet meer bijdragen en bijdrageopslagen int dan wat de bvba Simva zelf verschuldigd was, zoals de RSZ bevestigt in zijn laatste conclusies.

Het blijkt dat de RSZ de betalingen eerst heeft toegerekend op de bijdragen, waardoor deze volledig betaald zijn en vervolgens op de gerechtskosten, de bijdrageopslagen en de interesten. Dit is in overeenstemming met de bepalingen van artikel 25 van de RSZ-wet⁷.

25.

Enkele van de andere hoofdelijk aansprakelijke schuldenaars hebben ook de bijslag betaald als bepaald in artikel 30 bis, § 5 RSZ-wet, aangehaald hierboven. Anders dan wat de vennootschap aanvoert, dienen deze bijslagen niet aangewend te worden voor de betaling van de sociale schulden van de bvba Simva. Zoals het Hof van Cassatie bevestigde, volgt uit de wettelijke bepalingen dat deze bijslag geen sanctie is, maar, *met het oog op het algemeen belang, strekt tot de vergoeding van de schade aan de financiering van het stelsel van de sociale zekerheid waarvan de omvang op forfaitaire wijze wordt begroot*. (Cass. 27 juni 2016, www.juridat.be).

De verplichting tot betaling van de bijslag bestaat naast de hoofdelijke aansprakelijkheid bepaald in artikel 30 bis§3 en komt er dus bovenop (vgl. hoger aangehaald arrest nr. 79/2016 van het Grondwettelijk Hof, randnummer B.2.4 tweede alinea)

26.

Uit de afrekening van de RSZ blijkt dat van het totaal gevorderde bedrag van 24.545,69 € een bedrag van 4.036,70 € bestaat uit bijdrageopslagen, forfaitaire vergoeding en interest (blijkbaar tot op de datum van het faillissement) met betrekking tot het vierde kwartaal 2011.

⁷ artikel 25 van de RSZ-wet bepaalt: *"Bij ontstentenis van een schriftelijk gedane toerekening, op het ogenblik van de betaling, door de schuldenaar van verschillende schulden, wordt de betaling op de oudste schuld toegerekend. De werkgever mag in geen geval zijn betaling voor een bepaalde regeling bestemmen"*

Artikel 54 van het uitvoeringsbesluit RSZ-wet bepaalt: *"Op de bijdragen die niet betaald zijn binnen de termijnen bepaald in de artikelen 34, vijfde en zesde lid, 34ter, 35bis en 41, § 1, derde lid, is de werkgever een bijdrageopslag van 10 pct. van hun bedrag verschuldigd, alsmede een verwijlinterest van 7 pct. per jaar, te rekenen van het verstrijken van deze termijnen tot op de dag waarop de betaling plaats heeft".*

Zoals de advocaat-generaal opmerkt in haar advies, stelt zich de vraag of deze bijdrageopslagen en interest reeds behoren tot de sociale schulden van de bvba Simva die bestonden op het ogenblik van het afsluiten van de aannemingsovereenkomst of die ontstaan zijn tijdens de uitvoering van de aannemingsovereenkomst. De uitvoering eindigde immers voor het einde van het vierde kwartaal van 2011. De RSZ bevestigt in zijn conclusies ook dat de hoofdelijke aansprakelijkheid van de vennootschap betrekking heeft op de sociale schulden van de bvba Simva tot en met het vierde kwartaal 2011.

Zoals gevraagd door de RSZ in zijn repliek, dienen de debatten heropend te worden opdat de RSZ standpunt kan innemen.

e. Het incidenteel beroep van de RSZ wat betreft de interest

27.

De RSZ-wet bepaalt in artikel 28, onder "Afdeling 2 - Burgerlijke sancties", *"§ 1. De werkgever die de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan de inningorganisme van de socialezekerheidsbijdragen een bijdrageopslag en een verwijlinterest van 7 pct. verschuldigd, waarvan de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld. (...)".*

De RSZ berekende de interest die hij vorderde van de bvba Simva tot de datum van het faillissementsvonnis (vgl. artikel 23 Faillissementswet⁸). De bijdragen die de bvba Simva verschuldigd was, werden betaald en de verwijlinterest van 7 % op deze bijdragen loopt dus niet meer.

28.

In de dagvaarding en in zijn conclusies vordert de RSZ van de vennootschap de bedragen die de bvba Simva verschuldigd was en bovendien een verwijlinterest vanaf de aanmaning per aangetekende brief van 17 maart 2014.

In hoger beroep vraagt de RSZ dat de interestvoet van 7 % zou worden toegepast.

Het is niet duidelijk waarop de RSZ zich steunt om van de vennootschap een verwijlinterest van 7 % te vorderen op de bijdrageopslagen en op de interest die de bvba Simva verschuldigd was.

De RSZ vorderde van de bvba Simva ook geen gewone verwijlinterest op de bijdragen en op de interest (wat neerkomt op een kapitalisatie van interest, wat geregeld wordt in artikel 1154

⁸ *"De rente van schuldvorderingen die niet gewaarborgd zijn door een bijzonder voorrecht, pand of hypotheek, houdt op te lopen vanaf het vonnis van faillietverklaring, doch alleen ten aanzien van de boedel.*

De rente van de gewaarborgde schuldvorderingen kan niet worden gevorderd dan van de opbrengst van de goederen die verbonden zijn voor het voorrecht, het pand of de hypotheek."

Burgerlijk Wetboek⁹), zoals de RSZ in de regel ook niet doet wanneer zij achterstallige betalingen vordert van een werkgever. De vraag stelt zich waarom de RSZ deze verwijlinterest wel vordert van de vennootschap in haar hoedanigheid van opdrachtgever die hoofdelijk aansprakelijk is overeenkomstig artikel 30 bis RSZ-wet.

De RSZ dient daarover standpunt in te nemen.

OM DEZE REDENEN

HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in het bijzonder artikel 24,

Gelet op het eensluidend mondeling advies van waarnemend advocaat-generaal N. Van den Brande, waarop repliek voor de beide partijen.

Rechtsprekend op tegenspraak en na erover beraadslaagd te hebben:

Verklaart het hoger beroep en het incidenteel beroep ontvankelijk,

Heropent de debatten opdat de partijen standpunt kunnen innemen over wat is uiteengezet in de randnummers 26 tot en met 28.

Bepaalt de volgende conclusietermijnen:

*de RSZ zal uiterlijk op 28 februari 2018 zijn conclusie neerleggen ter griffie en toezenden aan de tegenpartij,

*Garage Verheyden & Company BVBA zal uiterlijk op 30 april 2018 haar conclusie neerleggen ter griffie en toezenden aan de tegenpartij.

Zegt dat de zaak opnieuw zal worden behandelend op de openbare zitting van donderdag 21 juni 2018 om 14u 30 voor pleitduur van 30 min.

Houdt de beslissing omtrent de proceskosten aan.

⁹ "Vervallen interesten van kapitalen kunnen interest opbrengen, ofwel ten gevolge van een gerechtelijke aanmaning ofwel ten gevolge van een bijzondere overeenkomst, mits de aanmaning of de overeenkomst betrekking heeft op interesten die ten minste voor een geheel jaar verschuldigd zijn".

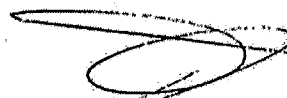
Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel, samengesteld uit:

C. CORBISIER,
J. BOULOGNE,
J.-P. VAN CONINGSLOO,
blijgestaan door :
S. VAN DER HOEVEN,

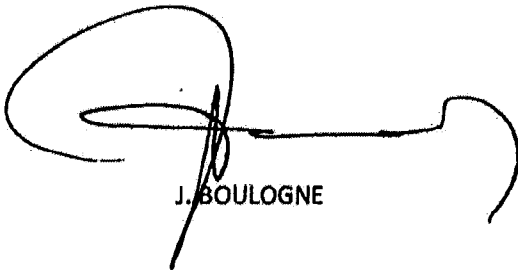
raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-arbeider,
griffier.

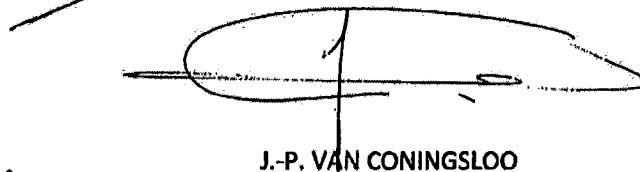
C. CORBISIER

S. VAN DER HOEVEN

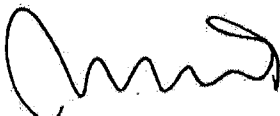
J. BOULOGNE

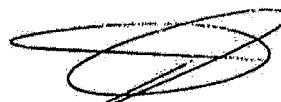
J.-P. VAN CONINGSLOO

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 21 december 2017 door:

C. CORBISIER, raadsheer,
blijgestaan door
S. VAN DER HOEVEN, griffier.

C. CORBISIER

S. VAN DER HOEVEN

